

תת"ע 3384/05/17 - מדינת ישראל נגד מוראד משרקי

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 3384-05-17 מדינת ישראל נ' משרקי
תיק חיצוני: 90507314707
בפני השופט אבישי קאופמן
מאשימה מדינת ישראל
נגד מוראד משרקי
נאשם
החלטה

בתיק זה ניתן פסק דין בהיעדר התייצבות ביום 10.9.2017 הגוזר על הנאשם קנס בסך 750 ₪.

הנאשם הגיש בקשה לביטול פסק הדין, טען כי לא זומן לדיון וכי במועד הרלוונטי לא הוא שנהג ברכב, אלא מר איוב קנדלפאת, אשר תצהירו צורף לבקשה. המאשימה התנגדה לבקשה, טענה כי הנאשם זומן כדיון, לא התייצב ואף לא הגיש בקשתו במועד, אלא בחלוף שלוש שנים. **לאחר ששקלתי את טענות הצדדים וחזרתי ועיינתי בחומר שבתיק, החלטתי לדחות את הבקשה.**

ראשית, בתיק בית המשפט **שלושה** אישורי מסירה. הנאשם זומן כדיון שנקבע לחודש יוני 2017, ועל פי אישור הדואר נמסר הזימון לידיו ביום 26.4.2017. אישור המסירה לא התקבל לתיק אלא לאחר המועד, לפיכך, ועל אף שזומן כדיון ולא התייצב, נקבע דיון נוסף וזאת ליום 10.9.17. על פי אישור הדואר נמסר הזימון למועד זה לידי אשת הנאשם. גם במועד זה לא התייצב הנאשם וכאמור לעיל ניתן כנגדו פסק דין.

פסק הדין עצמו נשלח לנאשם ונמסר בביתו ביום 24.9.17.

בבקשתו לא התייחס הנאשם כלל לאף לא אחד מאישורי המסירה, טען באופן כללי כי לא קיבל את הזימון ולא ידע על פסק הדין. בהיעדר התייחסות לאישורי הדואר ובהיעדר טיעון של ממש, לא ניתן לומר כי הנאשם סתר את אישורי המסירה והראה כי האמור באישורים אינו נכון. בעניין זה כבר קבע בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **אמנון סאלם** כי סתירת אישורי הדואר היא "משוכה גבוהה" ועל המבקש לעשות כן לבסס טענתו.

לגופו של עניין טוען הנאשם לכאורה להגנה של ממש, אולם עיון בתצהיר שצורף מגלה כי מדובר בתצהיר סתמי, ואין כל הסבר בפי הנאשם או בפי מר קנדלפאת, כיצד הם יודעים לומר היום, בחלוף קרוב לארבע שנים ממועד האירוע כי באותו יום נהג ברכב דווקא מר קנדלפאת ולא הנאשם עצמו.

זאת ועוד, אם ידע הנאשם כבר במועד הרלוונטי כי קנדלפאת הוא שנהג ברכב הרי אין בפיו הסבר מדוע הגיש בקשה

להישפט, ולא בקשה להסבת הדוח, כמקובל במקרים מסוג זה (ראו התייחסות בית המשפט המוזני לעניין זה בעפ"ת (חיפה) 13950-04-18 **אמל סגיר**)

באופן דומה קבע בית המשפט העליון בעניין **סאלם** הנ"ל כי "ראשית, אין לקבל גישה לפיה כל אימת שמאן שהוא אחר מודה בביצוע העבירה, שומא על הערכאה הדינית לקיים דיון על מנת לבדוק אם מדובר בהודאת אמת או שמא בהודאה שנועדה למלט את המבקש מעונש. יש לבחון כל מקרה לגופו, וכפי שנקבע לא אחת, הצהרה סתמית וכוללנית לפיה אדם אחר ביצע את העבירה, אין בה די, ככלל, כדי לבסס טענה לקיומו של עיוות דין. שנית, ובמקרה הקונקרטי בו עסקינן, הוגש תצהירה של חברת המשפחה, המקבלת אחריות על העבירה, כשנה לאחר מועד ביצועה. זאת, מבלי שהובהר בתצהיר כיצד יכולה המצהירה לקבוע כי דווקא במועד המדובר היה הרכב ברשותה. נראה, כי בלא הצגת אסמכתאות התומכות באותה הצהרה, ניתן לראות את התצהיר כתצהיר סתמי גרידא, שאינו מבסס, בהכרח, טענה של עיוות דין".

על פי טענת הנאשם, אשר אינה נתמכת בדבר, הבקשה דנן הוגשה לאחר קבלת הודעת רשות הרישוי. גם אם אקבל דבריו, הרי כבר נקבע כי מדובר בנסיבות המחייבות בדיקה זהירה שכן:

התופעה של הסבת דוחות תעבורה, הינה תופעה שכיחה למדי והיא נעשית לרוב על ידי אזרחים המקבלים דיווח מרשות הרישוי אודות צבירת נקודות בגין עבירות תעבורה שעברו ובהתאם הודעה בדבר אמצעי תיקון - כגון הודעות על פסילת רישיון נהיגה או חובת ביצוע קורסים בנהיגה נכונה. או אז מתעורר האזרח ומבקש לגרוע מרשימת העבירות הרשומות לחובתו, עבירות מספר כדי להפחית את סכום הנקודות, כדי להסיר את רוע הגזירה של אמצעי התיקון. בבקשה מסוג בקשה זו מוטל הנטל על כתפי המבקש להוכיח כי לא הוא זה אשר עשה שימוש בכלי הרכב בעת ביצוע העבירה. תצהירים סתמיים וריקים מתוכן, אשר אין בהם כדי להסביר ולהבהיר מדוע יש לראות באדם האחר כאחראי, לא יתקבלו.

עפ (ב"ש) 5242/08 **אבו קטן באסם נ' מדינת ישראל**.

לאור כל האמור לעיל, מאחר והנאשם לא סתר את אישורי הדואר לפיהם זומן כדין וקיבל את גזר הדין זה מכבר, ומאחר ולא ביסס באופן ממשי את הגנתו, **החלטתי לדחות את הבקשה**.

ניתנה היום, ג' תשרי תשפ"א, 21 ספטמבר 2020.